

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De quibusdam diuinæ consolationis præludijs, quibus Christi Tyrones
illiciuntur. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

sanguine meo te descripsi. Quodam tempore post preces matutinas ab oratione sua reuersus, in cubiculo residebat in sede sua, capitique ceruicalis loco supposuit librum, qui VITA S Patrum inscribitur. Passus est autem mentis excessum, videbaturque ipsi quippiam luminis ex eius corde emergere, respiciensque vidit in suo corde crucem auream multis gemmis intertextam, in quibus miro decore nomen IESU luculenter apparebat. Mox cucullo cor suū operiens, splendorem illum mirificum pretere nitescatur, ne quis eum conspiceret. Tum vero feruentes illi radij mirum in modum flagrabant, adeo vt nulla ratione efficacissimam illorum vim & splendorem celare posset.

*De quibusdam diuina consolationis preludijs,
quibus Christi Tyranes illi-
ciuntur.*

CAPVT VI.

QVm more solito post preces matutinas ad Sacellum suum venisset, aliquantæ quietis captandæ causa in sede sua se reposuit. Fuit illa breuis quies, donec vigiles diei ortum significarent, ad quorum voces simul etiam ipse expergiscens repente humi corruens, exorientem luciferum, ipsam videlicet præclarissimam cæli reginam salutabat, ea videlicet mente, vt sicut æstate apicolæ diem illucentem hilariter excipiunt, ipse quoque iucundo affectu æterni Solis genitricem veneraretur:

Gg 3

raretur: dicebatque tum salutationem quam
 non simpliciter, sed cum dulci quadam, & ca-
 cita animi modulatione. Accidit ut tum tem-
 poris ita ut dictum est, quieti se raderet, ad-
 daretque in anima sua mirificum resonare
 gorem, vnde toto corde concuteretur. Erat
 lius clangoris sonus acutus admodum, atque
 ea hora illum persensit, cum Lucifer oriri so-
 let. Hæc autem verba personabat: STELLA
 MARIA MARIS HODIE PROCESSIT
 AD ORTVM. Cantio isthæc supra naturam
 illo percubuit, ita ut totus animo exhilara-
 ret, vnaque ipse cantaret. Cumq; cantum hunc
 pariter absoluisset, ineffabili quodam modo
 circumplexus est, audiuitque vocem eius
 Quanto me amabilius amplexaris, & purius
 sine materiæ admixtione oscularis, tanto in-
 terina claritudine mea iucundius & amabilius
 circumplecteris. Quibus dictis, aperiebantur
 oculi eius, & largiter stillabant lachrymas: at
 ipse pro sua consuetudine Stellam matutinam
 salutabat. Mox alteram subiungebat salutatio-
 nem matutinam, simul exosculans solum, in
 honorem æternæ Sapientiæ, cum oratione illa
 multo piissimâ, quam ipsemet scribere solebat
 in libellis pietati feruentibus, cuius hoc edi-
 nitium. Anima mea desideravit, &c. Quibus
 etiam annectebat salutationem cum humi de-
 osculatione coniunctam, in honorem summi
 & flagrantissimi Seraphici Spiritus, erga æter-
 nam Sapientiam ardentissimo amoris afflu-
 candescentis, vti idem spiritus cor ipsius Dei
 amore vehementissime accenderet, quod & in-
 tra sese totus flagraret, & alios omnes ignis
 elo-

eloquijs suis, ac institutionibus inflammaret. Hæ nimirum quotidianæ illius salutationes erant mane expergiscantis. Quodam tempore in ipsis bacchanalibus preces suas eousq; produxerat, dum vigiles diem illucescentem dato signo indicarent. Itaque sic secum cogitabat: Quiesce paulisper, antequam præclaram excipias stellam matutinam. Cumque interea sensus illius paxilla requie potirentur, spiritus angelici alta voce dulcissimum illud Responsorium, ut vocant, Surge illuminare Ierusalê, psallere cœperunt, cantusq; ille ineffabili suavitate in anima eius resonabat. Atq; cum paululum cecinissent, anima eius cœlesti illa melodia adeo complebatur, ut fragile corpus amplius ferre non posset, atque ita aperiebantur oculi eius, & corde redundante, per genas calidi lachrymarum imbres manabant. Eodem tempore sedens aliquando quietis capiendæ causa ita ut dictum est, in visione sibi in extera regionem transferri videbatur, & ecce angelum suum à dextris sibi placido ac sereno vultu aspicere conspexit. Subito exiliens, dulcissimum illum angelicum spiritum cœcludens circumplectebatur, animæque suæ qua potuit ardentissimè & amicissimè astringebat, ita ut nullum inter ipsos medium intercedere putaret, voceque lugubri & humescentibus oculis pleno cordis affectu ait ad angelum: O suavissime spiritus, qui mihi diuinitus es assignat⁹ custos & cōsolator, obsecro te per amorem illum, quo serues erga Deum, ne me deferas. Respondit ei angelus: Non es ausus fidere DEO? Crede mihi, tanta te benignitate & charitate ex omni eternitate cō-

Gg 4. plexus

plexus est Deus, vt te non velit vnquam relin-
 quere. Alia vice, posteaquam ab afflictionibus
 illi data erat requies, summo mane cum cele-
 stis spiritibus in visione familiariter degen-
 ab vno ex illis splendidis caelestis patriae prin-
 cipibus perijt indicari sibi, qua ratione Deo
 secreto in sua anima commoraretur. Et ait ad
 eum angelus: Age iam hilariter in te ipsum re-
 spice, & vide vt Deus cum amante anima tua
 suum exerceat ludum. Nec mora, introfuit
 respiciens, vidit corpus suum eo loco, vbi est
 cordis sedes, velut crystallum perspicuum in-
 ri, atque in ipso cordis sui meditullio aere
 Sapietiam amicabili schemate quietissime re-
 fidere, & iuxta eam assidere animam suam cae-
 lesti benedictione fretam, atque eius lateri se-
 uiter innixam, illiusque strictam amplexibus
 & diuino cordi appressam, inibique in ecclia
 & absorptione quadam inter amantissimi
 Saluatoris vinas delitescentem & obdormi-
 entem.

*De quibusdam caelestibus consolationibus illi
 praestitis.*

CAPVT VII.

Confecerat ipse sibi ligamina quaedam
 dura & aspera. Contigit autem, vt quadam
 nocte ipsis ferijs omnium angelorum
 videretur sibi in visione cantiones angelicas
 & caelestes tinnulasque audire melodias: qui-
 bus aded fuit recreatus, vt omnium afflictio-
 num suarum obliuisceretur. Ait autem vnus